

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

9. 10. 2023

Podpis pristojne
sodne osebe:

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 1939/2020-16

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višjem sodniku Juretu Likarju,

v upravnem sporu tožeče stranke: |

zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa
Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca številka 090-271/2020/2 z dne
24. 11. 2020,

9. oktobra 2023,

ALCANTARA

ALCANTARA

ALC

ALCANTARA

ALCANTARA

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV:

Povzetek izpodbijane odločbe

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka zavrnila tožnično pritožbo zoper odločbo Upravne enote Grosuplje (v nadaljevanju zavezanka) številka 090-35/2020-5 (207) z dne 5. 11. 2020 (1. točka izreka) in ugotovila, da ni bilo posebnih stroškov postopka (2. točka izreka).
2. Zavezanka je tožnici z navedeno odločbo omogočila delni dostop do gradbenega dovoljenja številka 351-676/2019-7 z dne 28. 1. 2020 (v nadaljevanju gradbeno dovoljenje), pri čemer je odločila, da se v gradbenem dovoljenju prekrijejo ime, priimek in prebivališče investitorja v četrti in peti vrstici uvoda, v prvi vrstici prve točke izreka in v drugi vrstici obrazložitve.
3. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je tožena stranka v pritožbenem postopku pristojna odločati le o vprašanih, v zvezi dostopom do informacij javnega značaja, v presojo pravilnosti in zakonitosti postopkov drugih organov pa se ne more spuščati. Zato ne sme odločati o zakonitosti konkretnega gradbenega dovoljenja in gradnje, saj je to predmet drugih postopkov, za izvedbo katerih so pristojni drugi organi. Ugotovila je, da tožnica nasprotuje okoliščinam, ki ne morejo biti predmet presoje tožene stranke, in da v zavezankini odločbi ni zasledila bistvenih kršitev določb postopka, na katere mora paziti po uradni dolžnosti; zato je tožnično pritožbo zavrnila.

Povzetek tožbenih navedb

4. Zoper izpodbijano odločbo je tožnica vložila tožbo zaradi bistvenih kršitev postopka. Navaja, da je v sklepu o dedovanju z dne 25. 5. 2011 ugotovljeno, da ima solastniški delež do $\frac{1}{4}$ nepremičnin, čeprav iz posestnega lista izhaja drugače. Za obstoj darilne pogodbe z dne 6. 10. 1967 ni vedela in je ni podpisala, prav tako ni vedela, da je mož pri odvetnici sestavil oporoko, verjetno zato ker je tožnico hotela ubiti žena moževega sina. Navaja, da je bila pot med tožnico in sosedom do leta 1954 sosedova last, nato pa njihova. Okrajno sodišče v Novi Gorici je s sklepom z dne 13. 2. 2017 odločilo, da moževemu sinu pripada $\frac{1}{8}$, medtem ko je tožnici njen mož z darilno pogodbo podaril kmetijsko zemljišče, na katerem je bil

—

postavljen toplar. To zemljišče je bilo kasneje razdeljeno na dve parceli s številka . Iz odločbe zavezanca z dne 5. 11. 2020 je razvidno, da je tožnica lastnica do ¼ parcele številka , vendar je v sklepu o dedovanju odločeno drugače.

5. V nadaljevanju tožnica navaja, da je možev sin na parceli številka odstranil zemljo, zabetonirano betonsko ploščo, postavil tri okrogle betonske cevi zalite z betonom, prestavil toplar, sezidal sobo in izdelal nadstrešek. Toženi stranki očita, da je v povzetku pritožbe napačno povzela njene navedbe, da je na zemljišču možev sin prestavil toplar in betonsko ploščo ter na vsako stran postavil po tri okrogle betonske cevi in zabetoniral zemljo. Zahtevala je fotokopijo dokumenta, iz katerega bo razvidno, da v dovoljenju niso bila zajeta vsa opravljena dela. Iz pridobljenega gradbenega dovoljenja je po mnenju tožnice razvidno, da niso bila vsa opravljena dela zajeta v dovoljenju. Navaja, da se bo morala obrniti na gradbeno inšpekcijo zaradi opravljenih del na kmetijskem zemljišču in vložiti predlog za obnovo postopka.

Povzetek odgovora na tožbo

6. Tožena stranka navaja, da je zavezanka tožnici odobrila delni dostop do gradbenega dovoljenja. Tožnica v pritožbi ni izpodbijala pravno pomembnih dejstev, povezanih z dostopom do informacij javnega značaja v zavrnilnem delu zavezankine odločbe, zato je tožničino pritožbo zavrnila. Meni, da so neutemeljene tožbene navedbe v zvezi z napačnim navajanjem dejanskega stanja glede objekta, ki je bil predmet gradbenega dovoljenja, saj je tožena stranka le povzemala prosilkine pritožbene navedbe. Ostale tožbene navedbe se po mnenju tožene stranke nanašajo na postopke in okoliščine v zvezi z izdajo zahtevanega dokumenta, zato so neupoštevne za odločitev v tem upravnem sporu.

Bistvene tožničine pripravljalne vloge

7. Tožnica v pripravljalni vlogi dodaja, da iz priloženega dopisa občine Ivančna Gorica izhaja, da je navedeno zemljišče še vedno kmetijsko zemljišče. Navaja, da opravljena dela niso bila predvidena v gradbenem dovoljenju.

Presoja tožbe

K I. točki izreka:

8. Tožba ni utemeljena.
9. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba pravilna in zakonita. Zato se sklicuje na njene razloge (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju

ZUS-1), v zvezi s tožbenimi navedbami, na katere je vezano glede preizkusa dejanskega stanja (prvi odstavek 20. člena ZUS-1), pa dodaja:

10. Predmet upravnega spora je odločitev tožene stranke o zavrnitvi tožnične pritožbe zoper odločbo zavezanke z dne 5. 11. 2020, s katero je tožnici odobrila delni dostop do gradbenega dovoljenja tako, da je v njem prekrila osebne podatke.
11. V skladu s prvim odstavkom 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Kadar so izpolnjeni vsi navedeni pogoji in gre za informacijo javnega značaja, mora zavezanec omogočiti prosilcu dostop v skladu z načelom prostega dostopa iz 5. člena ZDIJZ, razen če ne gre za katero izmed taksativno določenih enajstih izjem od dostopa do zahtevanih dokumentov iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, zaradi katerih lahko zavezanec v celoti ali delno zavrne zahtevo prosilca. Tako lahko med drugim ravna tudi v primeru 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ko se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
12. Med strankama ni sporno, da se je tožnici odobrilo delni dostop do zahtevanega dokumenta; tožnica v pritožbi namreč ni izpodbijala zavezankine odločbe o prikritju osebnih podatkov in že razpolaga z zahtevanim dokumentom (gradbenim dovoljenjem), za katerega je zaprosila na podlagi ZDIJZ. To pomeni, da je zahtevani dokument v obravnavani zadevi iz delovnega področja zavezanke, ki z njim razpolaga in se nahaja v materializirani obliki, vendar vsebuje podatke, katerih razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov. Tem pravno pomembnim dejstvom pa tožnica v upravnem postopku in tožbi ni nasprotovala, zato je odločitev tožene stranke po presoji sodišča pravilna.
13. Pristojnosti tožene stranke so urejene v prvem odstavku 2. člena Zakona o informacijskem pooblaščenju (v nadaljevanju ZInfP), ki v prvi alineji določa, da tožena stranka odloča o pritožbi zoper odločbo, s katero je organ zavrgel ali zavrnil zahtevo ali drugače kršil pravico do dostopa ali ponovne uporabe informacije javnega značaja. Tožena stranka je torej pravilno ugotovila, da je njena presoja omejena le na navedbe, ki so povezane z dostopom do informacij javnega značaja, in ne sme odločati o tožničnih pritožbenih navedbah v zvezi z morebitnimi nepravilnostmi v postopku izdaje gradbenega dovoljenja in v sodnih postopkih v zvezi z darilno pogodbo ali oporoko oziroma nepravilnostmi glede lastništva v pritožbi navedenih zemljišč.

14. Na pravilnost in zakonitost izpodbijane odločbe ne morejo vplivati tožbene navedbe o nepravilnem povzemanju tožničnih pritožbenih navedb v zvezi s predstavitvijo tolarja, saj to dejstvo za odločitev v obravnavani zadevi ni bistveno in ga tožena stranka ni upoštevala pri svoji presoji. Preostale tožbene navedbe so povezane z nepravilnostmi v postopku izdaje gradbenega dovoljenja in z zgodovino lastništva v tožbi navedenih zemljiščih, ki za tožnico res utegnejo biti življenjskega pomena, vendar za presojo v obravnavani zadevi niso pravno odločilna.
15. Glede na navedeno je tožba zoper izpodbijano odločbo neutemeljena, zato jo je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 zavrnilo. Sodišče je na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUS-1 odločilo brez glavne obravnave, saj med strankama ni bilo sporno dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta. Tožnica namreč v obravnavani zadevi ni navajala nobene (pravno pomembne) dejanske okoliščine, ki bi bila zmotno ali nepopolno ugotovljena v izpodbijanem aktu.¹

K II. točki izreka:

16. Odločitev o stroških temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem vsaka stranka trpi svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 9. oktober 2023

Višji sodnik:
Jure Likar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Priloge, ki priložene sodni osebe.

¹ Glej sodbi Vrhovnega sodišča RS v zadevi I Up 158/2023 z dne 15. 6. 2023 (13. točka obrazložitve) in I Up 107/2023 z dne 24. 5. 2023 (11. točka obrazložitve), v katerih je sprejelo stališče, da je načeloma možna odločitev brez glavne obravnave, če sodišče obravnava le pravna vprašanja, stranka pa ne navaja nobene (pravno pomembne) dejanske okoliščine, ki bi bila zmotno ali nepopolno ugotovljena.